

Sygn. akt I C 1731/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2015 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Marzena Studzińska

Protokolant Paulina Szkutnik

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2015 roku w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) w L.

przeciwko B. L.

o zapłatę 219,78 zł

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...)w L.wniosła o zasądzenie od pozwanego B. L.kwoty 219,78 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu podała, że na podstawie umowy cesji przejęła od (...)S.A. w W.prawa do wierzytelności z tytułu wystawionych not obciążeniowych. Podała, że na podstawie umowy o świadczenie usług abonamentowych pozwany nie wywiązał się z obowiązku zwrotu sprzętu stanowiącego własność cedenta. Wskazała, że wezwała pozwanego do dobrowolnej zapłaty żądanej kwoty, jednakże pozwany nie uregulował zobowiązania wynikającego z niezapłaconych not obciążeniowych. Podała również, że na powyższą kwotę składa się należność główna w kwocie 200 zł oraz skapitalizowana kwota odsetek za opóźnienie w zapłacie kwoty głównej - odsetki wyliczone za okres od 26 września 2012 r. do 1 lipca 2013 r. w kwocie 19,80 zł.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 7 listopada 2013 r. wydanym przez Referendarza Sądowego w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 1785411/13 nakazano pozwanemu B. L., aby zapłacił stronie powodowej kwotę 219,87 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 2 lipca 2013 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 90,54 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Powyższy nakaz zapłaty pozwany B. L. zaskarżył w całości. W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany podniósł zrzut przedawnienia.

Pozwany nie złożył odpowiedzi na pozew, nie wniósł o przeprowadzenie rozprawy w swej nieobecności, ani też nie złożył wyjaśnień w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...)S.A. z siedzibą w W.i strona powodowa (...) z siedzibą L.w dniu 28 września 2012 r. zawarły umowę szczegółową, zgodnie z którą na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 18 grudnia 2009 r. oraz w związku z rozstrzygnięciem negocjacji przeprowadzonych przez strony, ustaliły, że postanowieniami umowy szczegółowej zostają objęte wierzytelności wskazane w Liście Wierzytelności, stanowiącej załącznik numer 1 do umowy szczegółowej.

/dowód: - umowa szczegółowa z 28.09.2012 r., k 22 verte/

W dniu 13 sierpnia 2015 r. strona powodowa (...)w L. sporządziła zawiadomienie do pozwanego B. L.o tym, że wierzytelność w wysokości 200 zł wraz ze wszelkimi związanymi z nią prawami została przelana na rzecz strony powodowej. W dniu 13 sierpnia 2015 r. strona powodowa sporządziła częściowy wykaz wierzytelności do powyższej umowy dotyczący kwoty 200 zł (nota obciążeniowa (...)).

/dowód: - zawiadomienie i częściowy wykaz wierzytelności – k. 27 verte i 28/

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w postaci umowy szczegółowej z 28 września 2012 r., zawiadomienia o cesji i częściowego wykazu wierzytelności z dnia 13 sierpnia 2015 r. nie sposób uznać, by strona powodowa udowodniła roszczenie dochodzone pozwem.

Przepis art. 6 k.c. stanowi, że ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Z żadnego z wyżej wymienionych dowodów w sprawie nie wynika, że strona powodowa nabyła wierzytelność przysługującą(...)S.A. z siedzibą w W.od pozwanego B. L.. Na podstawie umowy szczegółowej z 28 września 2012 r. stwierdzić można tylko, że taka umowa została zawarta między stroną powodową a (...)S.A. z siedzibą w W.. Strona powodowa nie przedłożyła Listy Wierzytelności (załącznik nr 1) wskazanego w przedmiotowej umowie z wykazem wierzytelności do tej umowy oraz umowy z 18 grudnia 2009 r., celem zweryfikowania przez Sąd, czy istotnie wierzytelność przysługującą pierwotnemu wierzycielowi od pozwanego B. L.została nabyta przez stronę powodową, w jakiej wysokości oraz z jakiego tytułu.

Podnieść należy, iż strona powodowa nie wykazała, że jej poprzednikowi prawnemu w ogóle przysługiwała taka wierzytelność - jak dochodzona pozwem - względem pozwanego. Przede wszystkim strona powodowa winna była zawnioskować, prócz powołanego wyżej załącznika nr 1 w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy, dokumenty potwierdzające istnienie i wysokość wierzytelności, które powołała w częściowym wykazie wierzytelności celem zweryfikowania wysokości wierzytelności, terminów ich wymagalności oraz możliwości dochodzenia odsetek, tak, by pozwany mógł się do nich odnieść. Stanowczo stwierdzić wypada, że dowodem istnienia wierzytelności przysługującej względem określonego dłużnika nie może być częściowy wykaz wierzytelności czy też zawiadomienie o cesji. Z samego zaś faktu, że strona powodowa sporządziła dokument, w postaci zawiadomienia o cesji wierzytelności, adresowany do pozwanego, nie wynika że wierzytelność przeciwko pozwanemu w ogóle istniała, nie wspominając o jej wysokości, tym bardziej, że strona powodowa nie wykazała, aby zawiadomienie z datą 13 sierpnia 2015 r. w ogóle zostało doręczone pozwanemu w taki sposób, że mógł się on zapoznać z jego treścią. Pismo to, jako dokument prywatny, stanowi jedynie dowód tego, że osoba, która je podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie (art. 245 kpc).

Na podstawie dowodów złożonych przez stronę powodową Sąd ustalił jedynie, że na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 18 grudnia 2009 r. r. strona powodowa nabyła od (...)S.A. w W.blżej nieokreślone wierzytelności.

Podkreślić należy, że Sąd wezwał stronę powodową do przedłożenia - w terminie 7 dni - pisma procesowego w którym powoła wszystkie okoliczności i dowody na ich poparcie, w tym umowę będącą przedmiotem sprawy, zawartą

pomiędzy pozwanym B. L., a wierzycielem pierwotnym, tj. (...)S.A. z siedzibą w W.– pod rygorem utraty prawa powoływania ich w dalszym toku procesu. Strona powodowa nie wykonała zobowiązania.

Wobec powyższego - zdaniem Sądu, strona powodowa nie udowodniła faktów, z których wywodziła skutki prawne, w postaci możliwości żądania zapłaty od pozwanego kwoty dochodzonej pozwem, a jej twierdzenia, jakoby nabyła wiarygodność, przysługującą względem pozwanego, w kwocie 219,87 zł, pozostały gołosłowne.

Mając zatem na względzie przedstawione przez stronę powodową dowody, brak jest podstaw, by na ich mocy stwierdzić, że przysługuje jej jakiegokolwiek roszczenie od pozwanego i z tego względu na podstawie przepisu art. 6 k.c. Sąd oddalił powództwo jako nieudowodnione.